

Henk Binnendijk

Op weg *naar*
de hemel

DE TABERNAKEL ALS WEGWIJZER

Voorwoord

Dit boek maakt mij heel dankbaar. Omdat ik u hiermee de weg mag wijzen naar de hemel.

Met behulp van de tabernakel, het allerbeste beeldmateriaal dat de Bijbel ons geeft. En een beeld doet meer dan duizend woorden. U zult gaan ervaren dat de tabernakel voor de rest van uw leven op uw netvlies wordt geschreven. Dat het u aangeeft waar u zich bevindt op uw weg naar de hemel. De tabernakel wordt dan een gids, een wegwijzer, waarmee u zich kunt oriënteren en die u zegt hoe u verder komt.

De tabernakel toont ons wie God is en wat het offer van Jezus oplevert. Hoe groot Gods plan met uw leven is en dat God garant wil staan dat Hij zijn doel met u bereikt. De tabernakel is het mooiste beeldmateriaal dat God ons heeft gegeven. Tot in de kleinste details heeft Hij dit persoonlijk aan Mozes gedictreed. Geniet ervan en doe er uw voordeel mee. Voor mij is de tabernakel mijn leven lang een Goddelijk geschenk geweest.

Ik heb gebruikgemaakt van de vertaling van de NBG-vertaling van 1951. Elk hoofdstuk heeft zes vragen, voor u persoonlijk of in een groep.

Van harte Gods zegen,
Henk Binnendijk

Hoofdstuk I

DE OMHEINING

Enerzijds is het vreemd dat we zoveel aandacht willen besteden aan een tent. Een tent die 3300 jaar geleden gemaakt werd en die al lang niet meer bestaat. Een tent met een onaantrekkelijk grauw dak en omgeven door een grote witte omheining. Bepaald niet uitnodigend of aantrekkelijk. Bovendien mocht je er als gewoon mens niet eens naar binnen gaan.

Anderzijds is die tabernakel, die tent, een wonder. Om twee redenen. De eerste is dat die tent vele jaren de woonplaats is geweest van God zelf. Toen Mozes met het volk Israël door God bevrijd was uit de slavernij in Egypte en de tocht door de woestijn maakte naar het beloofde land, kwamen ze bij de berg Sinai. Daar zei God tegen Mozes: *Klim op tot Mij, de berg op, en blijf daar* (Ex. 24:12). Mozes beklom de berg en bleef daar veertig dagen en veertig nachten. En het eerste wat God tegen Mozes zei, was: *Zij zullen voor Mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden wonen* (Ex. 25:8). Dat is Gods verlangen. God wil wonen bij de mensen. God wil het middelpunt zijn

van hun bestaan. Dat is een wonder.

Maar dat is niet het enige waardoor de tabernakel zo belangrijk was. Enerzijds was het de woning van God, maar anderzijds nodigt God de mensen uit om zijn woning binnen te gaan. Om tot God te naderen. Om de hemel binnen te gaan. Daarom kan de tabernakel voor ons tot een enorme zegen zijn. In het Nieuwe Testament wordt de tabernakel gebruikt om uit te leggen hoe mensen tot God en tot de hemel komen. De tabernakel is namelijk *een afbeelding en schaduw van het hemelse* (Heb. 8:5). Daarom weet ik geen beter beeldmateriaal om de weg naar de hemel uit te leggen dan de tabernakel. Alles wat we daar te zien krijgen, brengt ons stap voor stap dichterbij de hemel. En al die stappen zijn helder afgebeeld in de tabernakel. Ik wil de tabernakel dus gebruiken om de weg naar de hemel zo duidelijk mogelijk uit te leggen.

Maar eerst nu de tabernakel als de woning van God. Waar God woont, te midden van mensen. Kan dat? Kan God, de Schepper, de Almachtige, de Allerhoogste, de Heilige wonen te midden van mensen? Nee en ja. Eerst het nee. Als het volk Israël heeft gezondigd, zegt God: *Ik zal in uw midden niet optrekken, opdat Ik u niet onderweg vertere. Indien Ik ook maar één ogenblik in uw midden zou optrekken, zou Ik u vernietigen* (Ex. 33:3, 5). Het kan dus niet.

Maar nu het ja. Het kan wel. De Joodse vertaling van Exodus 25:8 is: *Zij zullen voor Mij een heiligdom maken, OPDAT Ik te midden van hen wonen KAN*. Alsof God wil zeggen: “Ik, God, kan niet te midden van mensen wonen. Want Ik ben God. Maar als ze voor Mij een heiligdom bouwen, kan het wel.”

Moet God dan zo nodig in een huis wonen op aarde? Nee, dat is het niet. *God woont niet in tempels met handen gemaakt* (Hand. 17:24). Maar de tabernakel geeft ons duidelijk de weg aan waardoor wij dicht bij God komen en God in ons mid-

den kan wonen. Als de tabernakel klaar is, is het volk Israël er getuige van hoe God gaat wonen bij de mensen. Via de tabernakel. *De wolk bedekte de tent der samenkomst, en de heerlijkheid des Heren vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent der samenkomst niet kon binnengaan, want de wolk rustte daarop, en de heerlijkheid des Heren vervulde de tabernakel* (Ex. 40:34). Het kan dus niet. En toch zegt God later van Mozes: *Vertrouwd als hij is in geheel mijn huis* (Num. 12:7). Het kan dus wel.

De wolk bedekte de tent der samenkomst en raakte de tent boven het heilige der heiligen. Daar ging de wolk “naar binnen”. Dat was de plaats waar de ark stond, de troon van God. Dat was de hemel. Daar raakte de hemel de aarde. Daar raakte de wolk de ark, op het verzoendeksel, die op de ark ligt. God zegt tegen Mozes: *Ik zal dáár met u samenkomen en van het verzoendeksel af, tussen de beide cherubs op de ark der getuigenis, over alles met u spreken* (Ex. 25:22).

Nu woont God te midden van zijn volk. Maar niet zomaar. Hij woont in de tabernakel. En dat is niet het enige. Want God nodigt ons uit om de tabernakel binnen te gaan en God zo dicht mogelijk te naderen. Daarmee wijst de tabernakel ons de weg naar God, de weg naar de hemel. De tabernakel maakt ons ook duidelijk dat er voorwaarden zijn om tot God te gaan. Maar juist daarom kan de tabernakel voor ons tot een enorme zegen zijn. De tabernakel maakt ons duidelijk hoe we naar binnen gaan en hoe we verder komen in Gods nabijheid. Het is als een toegangskaart en een routebeschrijving. *Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade* (Heb. 4:16).

De weg tot de troon der genade is niet gemakkelijk en niet vanzelfsprekend. Als een Israëliet in de woestijn op weg ging naar de tabernakel en hij kwam van de zuidkant, dan zag hij wel de wolkkolom van Gods tegenwoordigheid, maar stuitte

hij op een witte wand van tweeën halve meter hoog en vijftig meter breed. Als hij dan naar de westkant, de achterkant van de tabernakel, liep, zag hij dezelfde witte wand. Hier was de wand vijftig meter breed. Dan liep hij door naar de noordkant en zag daar weer die witte omheining van vijftig meter lang. Om moedeloos van te worden. Een omheining van totaal honderdvijftig meter lang. Pas als hij naar de oostzijde liep, zag hij dat daar een toegang was, een poort.

Waarom zo'n lange en hoge witte omheining? Om aan te geven dat God God is en dat wij maar mensen zijn en bovendien zondaars. Dat je Hem niet zomaar kunt benaderen. Toen God Mozes riep vanuit de brandende braambos, was het eerste wat God hem toeriep: *Mozes, Mozes, kom niet dichterbij. Doe je schoenen van je voeten, want de plaats, waarop je staat is heilige grond* (Ex. 3:4, 5). Toen later twee zonen van Aäron, de priesters Nadab en Abihu, God op een onwaardige wijze tegemoet gingen, kostte hen dat hun leven. *De zonen van Aäron namen ieder zijn vuurpan, deden daar vuur in en legden daar reukwerk op; zo brachten zij vreemd vuur voor het aangezicht des Heren, hetgeen Hij hun niet geboden had. Toen ging er vuur uit van de Here en dit verteerde hen, zodat zij stierven voor het aangezicht des Heren* (Lev. 10:1, 2).

Waarom leg ik zoveel nadruk op de omheining? Omdat de Bijbel dat doet. Natuurlijk gaan we het straks over de poort hebben. Maar niet voor we het eerst over de omheining hebben gehad. Altijd weer moeten we het ene zeggen, maar ook het andere. De wijze Salomo heeft gezegd: *Het is goed, dat je aan het ene vasthoudt en ook van het andere je hand niet aftrekt* (Pred. 7:18). We moeten voortdurend waken voor eenzijdigheid. Tegen de vrienden van Job zegt God: *Mijn toorn is ontbrand tegen jullie, want jullie hebben niet recht van Mij gesproken, zoals mijn knecht Job. Mijn knecht Job mag voor*

u bidden, want slechts hem zal Ik ter wille zijn, zodat Ik u niet iets kwaads aandoe, omdat jullie niet recht van Mij gesproken hebben, zoals mijn knecht Job (Job 42:7, 8). Hoe moeilijk is het om recht, juist, betrouwbaar van God te spreken.

In het *Nederlands Dagblad* zag ik een grote foto van de massale samenzang op de Conferentie van Opwekking. Prachtig, zoveel mensen die God de eer brengen. Tijdens een lied spoorde de zangleider de mensen aan om een kledingstuk in de lucht te gooien. Een opvallende foto, met zoveel enthousiast zingende mensen die een kledingstuk in de lucht gooien. De zondag daarna bezocht ik een kerkdienst van de Gereformeerde Gemeenten in Nederland. Daar was alles zwart en ernstig. Even kwam de gedachte bij mij op dat ik te maken had met twee verschillende Goden. De God van Opwekking en de God van de GGN. De God van Opwekking legde veel nadruk op de open poort en de God van de GGN op de omheining. Hoe moeilijk is het om niet eenzijdig te zijn. Om het ene te zeggen en ook het andere, zodat we recht spreken van God.

Daarom spreek ik in dit eerste hoofdstuk alleen over de omheining. Om het in het tweede hoofdstuk alleen te hebben over de open poort. Maar die twee hoofdstukken zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De open poort is een onderdeel van de omheining. Wie is opgegroeid bij het Evangelie van de omheining: ‘je bent een zondaar tot je dood en als God jou niet heeft uitverkoren dan kom je er niet’, heeft het zo nodig om de open poort te zien. Als de prediking van de omheining te sterk en te eenzijdig is, kan dat mensen moedeloos maken.

Jaren geleden sprak ik ergens en na de dienst kwam een jonge vrouw naar me toe. Ze hilde en zei: “Ik wil mijn leven zo graag aan God geven, maar ik weet niet of het voor mij is. Ik weet niet of ik ben uitverkoren. En ik weet ook niet of ik genoeg zondebesef heb.” Wat ik ook zei, ik kon haar niet

helpen. We hebben samen gebeden, maar ook dat hielp haar niet. Ze ging huilend weg. Het is jaren geleden, maar ik kan dat gesprek niet vergeten.

Wie echter is opgegroeid bij het Evangelie van de open poort: het eenzijdige ‘God houdt van jou, jij bent een geliefd kind van God’, heeft het zo nodig om de omheining te zien. Als ze te gemakkelijk dachten die open poort wel binnen te kunnen gaan, was het vaak zo moeilijk om hen echt te bereiken. Vooral als ze altijd gehoord hebben: eens gered, altijd gered. Als iemand is beïnvloed door een milde vorm van godsdienst is het bijna onmogelijk om diegene te bereiken met de ware dienst aan God.

In jeugdkampen waar ik Bijbelstudie mocht geven, kwamen jongeren die opgevoed waren met het evangelie van de altijd open poort. Maar ook jongeren die opgevoed waren bij het Evangelie van de omheining. Als God die ‘omheining mensen’ genade kon geven door hen te wijzen op de open poort en ze door die genade de poort ook binnen gingen, dan waren ze zo dankbaar. Dan kon je hen zien huilen en lachen als we zongen: Ik zie een poort wijd open staan, waardoor het licht komt stromen van het kruis (JdH 140). Ik herinner mij zo’n meisje die de poort was door gegaan en een aantal jaren later op het zendingsveld was, waar ze haar leven lang God en mensen gediend heeft.

Nog een opmerking over de omheining. Want wat is de vreugde van de open poort groot als je de omheining hebt gekend. Die vreugde is er niet als je nog buiten staat. Integendeel. Maar als je door Gods genade door de poort mocht binnengaan, maakt de herinnering aan de omheining die vreugde zoveel groter. Dan ben je zo verbaasd en verrast dat je gaat zingen: Ik weet niet waarom Gods genade, aan mij juist werd betoond (JdH 112). En die verrassing en verbazing blijven, altijd, tot in alle eeuwigheid.

Kijk naar een man als Zacheüs, oppertollenaar in Jericho. Er was een hoge omheining tussen God en Zacheüs, want hij had zich bij de Romeinen aangeboden om belasting te innen van zijn volksgenoten. Hij was rijk en had zich verrijkt ten koste van zijn volksgenoten. Maar er was ook een verlangen naar God. Toen Jezus in Jericho kwam, werd de omheining zelfs tastbaar. *Want hij trachtte te zien, wie Jezus was, en slaagde er niet in vanwege de schare, want hij was klein van gestalte* (Luc. 19:3). De mensen zullen zich wel breed gemaakt hebben om te voorkomen dat die gehate oppertollenaar Jezus kon zien. Een tastbare omheining. Maar wie een sterk verlangen heeft naar God laat zich door geen omheining tegenhouden. *Zacheüs liep hard vooruit en klom in een wilde vijgenboom om Hem te zien, want Hij zou daarlangs komen* (vs. 4). Ik heb zelf een vijgenboom in mijn tuin. Zo'n boom met grote bladeren. Als je in een vijgenboom klimt, kun je zien zonder gezien te worden.

En dan gebeurt het wonder van Gods genade. *Toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zei tot hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden, want heden moet Ik in uw huis vertoeven. En hij kwam vlug naar beneden en ontving Hem met blijdschap* (vss. 5, 6). Jezus gaat niet tegen hem preken. Hij zegt niet dat Zacheüs zich moet bekeren. Want het is niet nodig om dat te zeggen. Als Jezus echt in je leven komt, is het vanzelfsprekend dat je je bekeert. Bij Jezus kun je niet onbekeerd blijven. Zo ook bij Zacheüs. Hij zegt uit eigen beweging: *Zie, de helft van mijn bezit, Here, geef ik de armen, en indien ik iemand iets heb afgeperst, vergoed ik het viervoudig* (vs. 8). Wat een blijdschap als hij terugdenkt aan de omheining die er was tussen God en hem. En nu is Jezus in zijn huis, die zegt: *Heden is aan dit huis redding geschonken.*(vs. 9).

Of laten we kijken naar die vrouw met die omheining. Een omheining tussen haar en mensen. Want iedereen wist dat ze

vijf keer getrouwd was geweest en de man die ze nu had was haar man niet. Daarom gaat ze op het heetst van de dag naar de put om water te putten, in de hoop dat ze dan niemand tegenkomt. Er is ook een omheining tussen God en haar, vanwege haar leven. En dan is Jezus daar. *Want Hij moest door Samaria gaan* (Joh. 4:4). Van wie moest Hij dat? Van de hemel. Want in de hemel hadden ze het verdriet en de eenzaamheid van deze vrouw gezien. En de hemel wil voor haar de poort openen.

Na een lang gesprek heeft Jezus haar door de open poort naar binnen gebracht. Zo'n gesprek kan alleen Jezus voeren. En ze is zo verrast en verbaasd, *dat ze haar kruik laat staan, naar de stad gaat en tot de mensen zegt: Komt mee en ziet een mens die mij gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn? Zij gingen de stad uit en kwamen tot Hem* (vss. 29, 30). *En uit die stad geloofden vele van de Samaritanen in Hem, om het woord van de vrouw die getuigde* (vs. 39). Ze kon niet anders. Ze had de omheining gekend en nu de open poort. Wat een blijdschap. Ook in de hemel. *Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben* (Luc. 15:7). Wat kan juist die omheining een geweldige zegen voor je worden, als Jezus je door de poort de hemel heeft binnengeleid.

Hoofdstuk 2

DE POORT

Ieder godsdienstig mens kan weten of hij of zij door de poort naar binnen is gegaan. Of hij binnen is in het Koninkrijk van de hemel, of dat hij buiten staat.

Hoe ga je door de poort naar binnen? Er is maar één antwoord: door Jezus. Daarmee is eigenlijk alles gezegd. Jezus zei: *Niemand komt tot de Vader dan door Mij* (Joh. 14:6). Alleen door het offer van Jezus kom je tot de Vader. Jezus zei: *Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9). Maar hoe ga je daar doorheen? De Israëlieten mochten alleen naar binnen als ze een offer bij zich hadden. Als ze gezondigd hadden, brachten ze God een dier als zondoffer (Lev. 4). *Wanneer hij schuldig is, dan zal hij belijden waarin hij gezondigd heeft en aan de Here, als boete voor de zonde een dier brengen* (Lev. 5:5, 6).

Als ze aan God hun dankbaarheid wilden tonen, brachten ze een rund als brandoffer. *Het is een brandoffer, tot een liefelijke reuk voor de Here* (Lev. 1:13). Al deze offers wijzen heen naar het offer van Jezus. *Daarom zegt Jezus bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt MIJ een lichaam bereid. Toen zei Ik: Zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van MIJ geschreven – om uw wil, o God, te doen. Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus* (Heb. 10:6, 7, 10). Jezus is het offer. Alleen, maar dan ook alleen door het offer van Jezus, kun je de poort binnengaan. Daarom kon Jezus zeggen dat Hij de deur is en dat niemand tot de Vader komt dan door Hem.

Als je door de poort naar binnen gaat, sta je voor het brandofferaltaar. De poort en het brandofferaltaar horen bij elkaar. Maar wel in de juiste volgorde. Eerst de poort, dan het brandofferaltaar. Niet andersom. Je moet eerst door de poort om bij het brandofferaltaar te kunnen komen. Waarom zeg ik dat? Omdat sommigen de neiging hebben om met het brandofferaltaar te beginnen. Ze zeggen: “Ik weet dat ik een zondaar ben. Maar ik geloof dat Jezus voor mijn zonden is gestorven. Dus ben ik een kind van God.” Met zo’n getuigenis ben je echter niet door de poort. Dan sta je nog buiten. Je hebt het brandofferaltaar dan buiten de omheining gezet. Maar dat altaar hoort binnen de omheining. Want je moet eerst door de poort om bij het altaar te komen.

Anderen zeggen: “Als je als kind gedoopt bent, dan ben je een kind van God, voor eens en altijd.” Maar de Bijbel zegt: *Allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden* (Joh. 1:12). Sommigen zeggen dat het met alle mensen goed komt. Dat is de leer van de

alverzoening. Ook dat is onjuist. Er zijn er ook die zeggen dat je behouden kunt worden door te werken voor God. Terwijl de Bijbel zegt: *Door genade ben je behouden, niet uit werken* (Ef. 2:8, 9). Ook niet door godsdienst op zich. Jezus zegt: *Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk van de hemel binnengaan* (Mat. 7:21). Maar hoe dan wel?

Er kwam iemand tot Jezus en zei: *Here, zijn het weinigen die behouden worden? Hij zei tot hen: Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen* (Luc. 13:23, 24). Dit klinkt heel ontmoedigend, het zijn echter wel de woorden van Jezus. En Hij zegt ons ook hoe we wel naar binnen gaan. Hij zegt: *Bidt en u zal gegeven worden, zoekt en u zult vinden, klopt en u zal opengedaan worden, gaat in door de enge poort* (Mat. 7:7, 13). Het kan dus. Maar het is een enge poort. Je moet diep bukken om er doorheen te komen en je kunt niets meenemen. Zoals Jezus zei: *Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn* (Luc. 14:33).

Dat is wat velen niet willen. Daarom zegt Jezus er bij: *Wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan* (Mat. 7:13). Een wijde poort, waar je met opgeheven hoofd doorheen kunt en een brede weg, waar je alle ruimte hebt om zelf je richting te bepalen. Jezus zegt dat er velen zijn die daarvoor kiezen en weinigen die alles achterlaten en buigend en knielend door de enge poort gaan. Zoals Jezus zegt: *Eng is de poort, en smal de weg die ten leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden* (Mat. 7:14).

Hoe kom je dan wel door de poort? Hoe ga je het Koninkrijk van de hemel binnen? De poort is een opening in de omheining.

Een soort grensovergang. Je komt in een andere wereld, een ander koninkrijk. In dat rijk is God koning. Je stapt de wereld van de hemel binnen. In die wereld heb jij het niet voor het zeggen, maar Hij. *Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk van de hemel binnen gaan, maar wie doet de wil van mijn Vader, die in de hemelen is.* (Mat. 7:21). Je komt die wereld alleen maar binnen door je te bekeren. Toen Jezus op aarde was, kwam Hij met deze boodschap: *Van toen aan begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk van de hemelen is nabijgekomen* (Mat. 4:17).

Deze boodschap van bekering brengt Jezus aan godsdienstige mensen. Sommigen denken dat bekering alleen is voor mensen die in de goot liggen. Voor mensen die bewust zondigen. Maar bekering geldt voor ieder mens. Godsdienstig of niet godsdienstig. Je moet je bekeren als je in de goot ligt. Maar je moet je ook bekeren vanuit de kerkbank. Het gaat om echte bekering. Als die er niet is, is er niets. Dan is er hoogstens religie, maar geen relatie. Tegen *de godsdienstige leraar van Israël, Nikodemus, zegt Jezus: Voorwaar, voorwaar Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien* (Joh. 3:10, 3). Als je die tekst positief wilt gebruiken, kun je lezen: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods zien.” Daarom moeten ook wij deze boodschap brengen aan godsdienstige mensen. Bekeer je, dan stap je de hemel binnen.

Bekeren is echter een ingrijpende zaak. Dat kost jou je vrijheid. Bekeren betekent dat God het voor het zeggen krijgt in je leven. Voor honderd procent. In alle opzichten. Ik kan me niet onttrekken aan de gedachte dat velen daar niets voor voelen. Daarom kiezen ze voor religie en komen nooit tot een relatie

met God. Dat is wat Jezus bedoelt als Hij zegt: *Velen zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen. Weinigen zijn er, die hem vinden* (Luc. 13:24, Mat. 7:14).

Bekeren van wat? Bekeren van uit je oude leven, waar je het zelf voor het zeggen hebt. *Met Christus ben ik gekruisigd* (Gal. 2:20a). En je overgeven aan het nieuwe leven waarin God het voor het zeggen heeft. *En toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij* (Gal. 2:20b). Dat is een grote stap. Toen ik op mijn vijftiende jaar voor die keuze kwam te staan, heb ik tegen God gezegd: “Here God, ik wil wel godsdienstiger worden, maar ik zeg geen ja tegen U.” Door Gods grote genade, is het toch zover gekomen. Ik heb mij bekeerd vanuit de kerkbank. Leven in het Koninkrijk van de hemel, kan alleen als God de absolute koning in je leven is. Als je van jouw troon van zelfbeschikking, autonomie, afstapt en God over je leven laat beschikken. Als jij je onafhankelijke leven in Gods handen legt en van Hem afhankelijk wilt zijn. Als jij je eigen leefregels prijs geeft en je onderwerpt aan Gods regels. Alleen dan kun je leven in het Koninkrijk van de hemel.

Als je met de auto naar het Britse Verenigd Koninkrijk gaat, word je daar geconfronteerd met andere regels dan je gewend bent. Je moet daar in het verkeer links rijden. Nu kun je wel zeggen dat jij een Hollander bent en dat jij rechts rijdt, maar dat houdt je niet lang vol. Zo ook met het Koninkrijk van de hemel. Daar gelden andere regels en alleen als jij je aan die regels van de hemel wilt houden, kun je daar leven.

Jezus is de deur en Jezus is het offer. *Hij is de Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, om ons bewustzijn te reinigen van dode*

werken, om de levende God te dienen (Heb. 9:14). Daarom is het honderd procent Jezus, waardoor je de poort binnengaat. Het kost je niets. Het is pure genade. *Want door genade ben je behouden, door het geloof* (Ef. 2:8).

Door het geloof alleen? Klinkt dat niet wat al te gemakkelijk? Het hangt er maar van af wat je onder geloof verstaat. Daarom even een voorbeeld: in het begin van de vorige eeuw was er een heel behendig koorddanser. Hij was een Fransman en heette Blondine. Hij heeft het gewaagd om boven de Niagarawaterval een stalen kabel te laten spannen, van de ene rotspunt naar de andere. Hij kondigde aan over die kabel de Niagarawaterval over te steken. Duizenden mensen waren gekomen om dit spektakel te zien. Toen hij de kabel opging, was het publiek doodstil. Je hoorde slechts het geruis van het water. De mensen hielden hun hart vast en de spanning was om te snijden. Maar hij haalde het. Toen brak de spanning en klonk er een minutenlang daverend applaus.

Dit is geschiedenis, dit is echt gebeurd. Maar nu ga ik fantaseren om duidelijk te maken wat echt geloof is. Als Blondine veilig op die rots is gekomen, roept hij via een megafoon naar beneden: “Geloven jullie dat ik het ook kan met een kruiwagen?” Enthousiast roepen de mensen: “Ja, dat geloven we.” Blondine laat een kruiwagen komen die met het wiel op de kabel past. Daarmee gaat hij de kabel op. En weer haalt hij het. Een daverend applaus volgt.

Als het stil geworden is, roept Blondine opnieuw naar beneden: “Geloven jullie ook dat ik het kan met zand in de kruiwagen?” En de mensen brullen: “Ja, dat geloven we.” Hij laat de kruiwagen vol scheppen met zand en waagt het om weer de kabel

op te gaan. De kabel zakt angstwekkend door, maar hij haalt het. Nu is het publiek door het dolle heen. Als het eindelijk stil wordt, pakt Blondine opnieuw zijn megafoon en roept: “Geloven jullie ook dat ik het kan met een mens in de kruiwagen?” Opnieuw juicht de hele massa: “Ja dat geloven we!” Ze gaan spreekkoren vormen en roepen in koor: “Ja, dat geloven we! Ja, dat geloven we!” Als het langzaam stil wordt, roept Blondine naar beneden: “Meneer, u die daar vooraan staat en zo hard stond te roepen, komt u eens naar boven en gaat u in de kruiwagen zitten.” Maar die meneer schrikt geweldig en roept angstig: “Nee, ik niet. Ik niet.”

Wat is geloven? Geloven is een zeker weten dat Jezus de hele prijs betaald heeft. *Het is volbracht* (Joh. 19:30). Maar geloven is ook: in de kruiwagen gaan zitten. Je leven wagen door je aan Hem over te geven. Jezus heeft gezegd: *Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen, maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden* (Mat. 16:25). In de kruiwagen gaan zitten is je leven verliezen om Jezus’ wil. Als je in de kruiwagen gaat zitten, neem je een risico. Want je weet niet of je veilig aan de overkant komt. Maar je stapt in omdat je degene vertrouwt die de kruiwagen bestuurt. Omdat je weet dat Hij liefde is en zijn leven er voor over had om jou aan de andere kant te brengen. En alleen degene die in de kruiwagen gaat zitten, bereikt de overkant. Die gaat proeven wat het is om het Koninkrijk van de hemel binnen te gaan door de open poort.

Het kost je niets en dat blijf ik zeggen. Maar het kost je ook alles. Zoals Jezus het offer is, ben jij het ook. De Bijbel zegt: *Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode*

welgevallig OFFER; dit is uw redelijke eredienst (Rom. 12:1). Een volkomen overgave aan Jezus Christus. Want voor allen is Hij gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem (2 Kor. 5:15). Met alle zekerheden en onzekerheden die dat met zich meebrengt.

Ik hoop zo dat jij jezelf die vraag stelt: Ben ik in de kruiwagen gaan zitten? Het antwoord weet je zelf. Je weet of je aan de overkant bent aangekomen en iets van die hemelse wereld bent gaan zien. Je weet of je door de poort bent gegaan. Of je in de tabernakel bent, of daarbuiten.

Jezus zegt: Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht (Joh. 3:19). Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het NIET gegrepen. Hij was in de wereld en de wereld heeft Hem NIET gekend. Hij kwam tot het zijne en de zijnen hebben Hem NIET aangenomen. MAAR ... allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden, hun die in zijn naam geloven (Joh. 1:5-13). Wat een wonder, wat een feest, als Jezus jou naar de overkant brengt, omdat jij in de kruiwagen bent gaan zitten.

Nog even dit: tot bekering komen, door de poort gaan, gaat niet bij iedereen hetzelfde. Als christenen een getuigenis geven, kunnen dat heel verschillende verhalen zijn. Als Paulus zijn getuigenis geeft, vertelt hij hoe hem op weg naar Damascus, *plotseling licht uit de hemel omstraalt en een stem tot hem zegt: Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?* (Hand. 9:3, 4). Dat is heel spectaculair. Zo kan het. Maar als zijn dienaar Timoteüs een getuigenis zou geven, komt er een heel ander verhaal. Die zou vertellen hoe zijn grootmoeder en moeder van geweldige in-

vloed zijn geweest in zijn leven. Paulus bevestigt dat en schrijft aan hem: *Ik verlang er naar om je te zien, en dan komt mij voor de geest jouw ongeveinsd geloof, zoals het eerst gewoond heeft in je grootmoeder Loïs en en je moeder Eunice, en ook, daarvan ben ik overtuigd, woont in jou* (2 Tim. 1:5).

Natuurlijk heeft Paulus later grote invloed op hem gehad. Maar hij zegt ook dat hij overtuigd is dat in Timoteüs een ongeveinsd geloof woont, door de invloed van zijn grootmoeder en moeder. Wat kunnen een moeder en een grootmoeder toch veel betekenen voor een opgroeiend kind. Zo zijn er gelukkig mensen die gewoon door hun opvoeding echt tot geloof zijn gekomen en de poort zijn doorgedaan. De vraag is niet: **HOE** ben jij tot geloof gekomen, maar **BEN JIJ ECHT TOT GELOOF GEKOMEN?** De vraag is niet: **HOE** ben jij in de kruiwagen gaan zitten, maar **BEN JIJ IN DE KRUIWAGEN GAAN ZITTEN?** Zodat je de vreugde van de hemel kent, dwars door ups en downs. De teleurstelling in jezelf en de troost in Hem. De ontmoediging, die de duivel je bezorgt en de bemoediging waarmee Jezus je staande houdt. Zodat het wordt: Jezus en Jezus alleen.

Over groeien in geloof en de bijzondere betekenis van de tabernakel daarbij

Henk Binnendijk wijst de weg naar de hemel aan de hand van een bijzonder beeld uit het Oude Testament: de tabernakel. De tabernakel toont ons wie God is en hoe groot Gods plan met een mensenleven is. Aan de hand van de tabernakel laat Henk Binnendijk zien wat het offer van Jezus betekent. En dat God garant wil staan, dat Hij zijn doel met de mens bereikt. De tabernakel is het mooiste beeldmateriaal dat God ons heeft gegeven. Tot in de kleinste details heeft Hij dit concept persoonlijk aan Mozes gedictieerd.

Henk Binnendijk laat zien hoe de symboliek van de tabernakel ook voor deze tijd van grote waarde is.

NUR 707
ISBN 978-90-435-3510-6

9 789043 535106 >

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT